

1. Den Sjunde:
 Af hjertans lilla ljuswa wän, Jag wet du al-
 lpar mig, Ty kommer jag och nu igen til at
 besöka dig, För din skul är ei wägen lång, Nej
 det är en spatsere gång, Jag går den wist med
 all pläsir, och tröt jag icke blir.
 2. Jag wet du ej mistycker, at din wän dig gör
 omak Det wore anten dag ell' natt Ty kärlek är
 wär sak Lär folket prata hwad det kan, Jag
 skal ju ändå bli din man Den altid ler at all
 förtal, Som kärlek har i wal.
 3. At jag nu måste resa bort, jag dig berätta
 får, Men hem jag kommer innan fort, om lya
 kan med mig står: Då skal wärd Bröllopp hållit
 bli; Ho ledsnar ei wid frieri, Farwät min wän,
 må altid wäl, Glöm ej din trogna träl.
 4. Et gör mig ondt din sorg jag ser, Men
 föra haf god tröst, Wät skinnad nu ej ewigt
 sker, mit hjerta i mitt bröst, Til kärleks-pant jag
 gifwer dig, kan du begära mer af mig, Ack! stilla
 då din myckna gråt, Lyd min förmaning är.
 5. War trogen stitig såk Guds hus, Så går
 dig altid wäl, Bed Gud upståndas tronens ljus, I
 din dyrköpta siäl, Med andakt hör Guds helga
 Ord, Och såk hans dyra Nåde-bord, Så folles
 wist min önskan opp, För dig til siäl och kropp.
 6. Din moder som dig burit hit, Til werlden
 med besvär, Du äfwen wörda bär med lit,
 Jag wet hon har dig kär, En Moder mycket
 wist får När hon med föra Fosterer går, Gläde
 öde kan och hända den, Som älskar rätt sin wän.
 7. Gaf nöddigt jag frän dig wil fly, Jag nu dock
 måst min fos, Men derom bär du dig ej bry, min
 alt för tacksa ros, Lef, som jag sagt, och war förnögd
 Så får wär owän ingen frögd, Men då jag reses
 frän mitt sal, Bli han wär forapall. !!!

Den Sjunde:

Af hjertans lilla ljuswa wän, Jag wet du al-
 lpar mig, Ty kommer jag och nu igen til at
 besöka dig, För din skul är ei wägen lång, Nej
 det är en spatsere gång, Jag går den wist med
 all pläsir, och tröt jag icke blir.

2. Jag wet du ej mistycker, at din wän dig gör
 omak Det wore anten dag ell' natt Ty kärlek är
 wär sak Lär folket prata hwad det kan, Jag
 skal ju ändå bli din man Den altid ler at all
 förtal, Som kärlek har i wal.

3. At jag nu måste resa bort, jag dig berätta
 får, Men hem jag kommer innan fort, om lya
 kan med mig står: Då skal wärd Bröllopp hållit
 bli; Ho ledsnar ei wid frieri, Farwät min wän,
 må altid wäl, Glöm ej din trogna träl.

4. Et gör mig ondt din sorg jag ser, Men
 föra haf god tröst, Wät skinnad nu ej ewigt
 sker, mit hjerta i mitt bröst, Til kärleks-pant jag
 gifwer dig, kan du begära mer af mig, Ack! stilla
 då din myckna gråt, Lyd min förmaning är.

5. War trogen stitig såk Guds hus, Så går
 dig altid wäl, Bed Gud upståndas tronens ljus, I
 din dyrköpta siäl, Med andakt hör Guds helga
 Ord, Och såk hans dyra Nåde-bord, Så folles
 wist min önskan opp, För dig til siäl och kropp.

6. Din moder som dig burit hit, Til werlden
 med besvär, Du äfwen wörda bär med lit,
 Jag wet hon har dig kär, En Moder mycket
 wist får När hon med föra Fosterer går, Gläde
 öde kan och hända den, Som älskar rätt sin wän.

7. Gaf nöddigt jag frän dig wil fly, Jag nu dock
 måst min fos, Men derom bär du dig ej bry, min
 alt för tacksa ros, Lef, som jag sagt, och war förnögd
 Så får wär owän ingen frögd, Men då jag reses
 frän mitt sal, Bli han wär forapall. !!!

1. Den Sjunde:
 Af hjertans lilla ljuswa wän, Jag wet du al-
 lpar mig, Ty kommer jag och nu igen til at
 besöka dig, För din skul är ei wägen lång, Nej
 det är en spatsere gång, Jag går den wist med
 all pläsir, och tröt jag icke blir.

Den Sjunde:

1. Den Sjunde:
 Af hjertans lilla ljuswa wän, Jag wet du al-
 lpar mig, Ty kommer jag och nu igen til at
 besöka dig, För din skul är ei wägen lång, Nej
 det är en spatsere gång, Jag går den wist med
 all pläsir, och tröt jag icke blir.

GS 655

Sjura

Aldeles nya och öfwer måttan wackra
 Kärleks-

S i s o r,

Den Första:

En älskelig wän uti werlden
 jag har ic.

Sjungen som: En Wisa jag sjunger med
 sorgesult mod ic.

Den Andra:

Man kan ej möda och förtret i
 werlden gå förbi ic.

Den Tredje:

Täckaste Gläcka priswärdaste wän ic.

Den Sjunde:

Af hjertans lilla ljuswa wän ic.

Sjungen som: Du lilla Gud ic.

Beskr, tryckt hos E. P. Sandqvist 1802.

Exemplaret kostar 1 f.

19. 61. Jag aldrig förglömna vil, Min älsk-
liga Må, För Gud vet sitt allwisa råd, At en
af oss skal dö. Wi må då til en annan ort,
Som ej kan ände så, Gud gifwe wi kan hålla
fort, Den tränga wäg at gå.

Den Tredje:

1. Suckaste Slicka, priswärdaste wän, Och sköna
Gudinna i Norden, At dig är intagit mitt
hjerter och sin, At jag ligger slagen til jorden
Du hafwer mig fångslat och gjerdt mig helt matt
Jag ligger i dwala båd' dagar och natt, Jag tän-
ker steds uppå dig min Wän, Jag längtar
mycket så se dig igen.

2. Din tåfhet har mig sågnat så mången en
gång, Hwaras nöje nu snart tager ända, At jag
med tårar den wägen så lång, En suckan til him-
melen sända; Men en gång jag wäntar den blidaste
dag, Framkomma för mig med nöje och behag
Då jag kan så tala och talan bli hörd, Fastän
mången mig ofta illa utfört.

3. Så länge jag lefwer och blodet är warmt,
Så älskar jag dig utaf hjertat, Fast mången mig
rerat och gdt mig stor harm, Dock hafwer wår suc-
kan nu wärkat, Jag älskar dig mera än tusend
pund, guld, Mit hjerter är bundit och det för din
skuld, Du aldrig går ur mit hjerter och sin; Ty
jag har utwalde dig alltid för min.

4. Dersöre min wän war nöjder som jag, Och
håll dig steds glader hwar endaste dag, Bed Gud
han dig hjälper och tar i försvar, Hans änglar dig
nu alltid led och bewar, Ty han är den samme som
Allmakten har, han tager båd' dig och mig i för-
swar, Han hjälper oss alla, Han hjälper försan, Jag
då är man sätter uti Des Hand i alla land.

Den

16. Rätt aldrig jag förglömna wil, Min älsk-
liga Må, För Gud vet sitt allwisa råd, At en
af oss skal dö. Wi må då til en annan ort,
Som ej kan ände så, Gud gifwe wi kan hålla
fort, Den tränga wäg at gå.

Den Tredje:

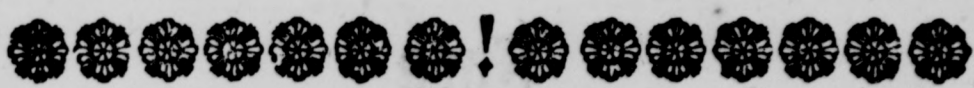
1. Suckaste Slicka, priswärdaste wän, Och sköna
Gudinna i Norden, At dig är intagit mitt
hjerter och sin, At jag ligger slagen til jorden
Du hafwer mig fångslat och gjerdt mig helt matt
Jag ligger i dwala båd' dagar och natt, Jag tän-
ker steds uppå dig min Wän, Jag längtar
mycket så se dig igen.

2. Din tåfhet har mig sågnat så mången en
gång, Hwaras nöje nu snart tager ända, At jag
med tårar den wägen så lång, En suckan til him-
melen sända; Men en gång jag wäntar den blidaste
dag, Framkomma för mig med nöje och behag
Då jag kan så tala och talan bli hörd, Fastän
mången mig ofta illa utfört.

3. Så länge jag lefwer och blodet är warmt,
Så älskar jag dig utaf hjertat, Fast mången mig
rerat och gdt mig stor harm, Dock hafwer wår suc-
kan nu wärkat, Jag älskar dig mera än tusend
pund, guld, Mit hjerter är bundit och det för din
skuld, Du aldrig går ur mit hjerter och sin; Ty
jag har utwalde dig alltid för min.

4. Dersöre min wän war nöjder som jag, Och
håll dig steds glader hwar endaste dag, Bed Gud
han dig hjälper och tar i försvar, Hans änglar dig
nu alltid led och bewar, Ty han är den samme som
Allmakten har, han tager båd' dig och mig i för-
swar, Han hjälper oss alla, Han hjälper försan, Jag
då är man sätter uti Des Hand i alla land.

Den

I.

En älskelig wän uti welden jag har, Den jag
håller hjertelig kär, :: Jag aldrig förglöm-
mer den wännen så sin Föran man til grafwen
mig bär.

2. Rent hjerter i bröstet jag hyser och bär Fö-
utan all falskhet och list, :: Så länge som blodet
i hjertat är warmt, Så har man på kärlek ej brist.

3. Jag är wäl ännu til åren fast ung At weta
hwar kärleken är, :: Men aldrig jag slutar dig
utur mit sin Jag dig uti tankarna bär.

4. Christ gifwe jag lefde i werlden den dag
Då jag sänge njuta den fredad, :: At jag sänge
blifwa din utwalda wän Och med dig så lefwa
förnögd.

5. Kan hända Gud kunde mig hjälpa dertil, At
jag sänge blifwa din man, :: Kan hända min ägon
ock torde med sorg, Så skada en an i din samn.

6. At kärleken är både bitter och söt, Det haf-
wer wäl mången försökt :: An ger han glädje i
hjerter och sinn, Och an warde sorgen försökt.

7. När twänne hwarannan mänd älska med
tro, Då är det wist glädje och lust :: Men om
ock den ena går från sin ord, får straxt den an-
dra stor pust.

8. Den rika har wänner wäl tusendbetal, Som
han kan så lita uppå :: Men den som är fattig
idr knapt finna en, Så mände i werlden för gå.

9. Et fattigmans barn som ej rikedom har,
Det blifwer af alla försmäkt :: Båd' höga och
låga